

başköşe

KİTAP VE KÜLTÜR DERGİSİ

bahaeddin cansız:

“selim önceden bizimdi
şimdiyse bütün İslam aleminin.”

editör # ibrahim bülbül # süleyman ünlü #
mustafa özçam # muhammet ali yıldız # bahaeddin
cansız # eray alkan # yiğit hikmet bircan # bir
de sen # [sscedebiyat@gmail.com]

2

Başlarken

Evvelen ifade edelim ki bu sayımız büyük zorluklarla hazırlandı. Fakat buradaki zorlukları maddi imkansızlık, ürün yetersizliği gibi düşünmeyiniz. Kastettiğimiz zorluklar tam aksine ürün fazlalığından ötürüdür. Dergimizi büyük bir şevkle karşılayan bütün okuyucularımıza teşekkürü bir borç biliriz.

Saniyen dergiye katkı sağlamak için yazı paylaşan tüm okurlarımıza ayrıca teşekkür ediyoruz. Aslında sayfa sayısını artırıp her yazıya yer verme imkanı da söz konusu edilebilirdi. Ama malumunuz kağıt maliyetlerindeki artış, fotokopi kağıdını bile etkiliyor ve ummadığımız masraflar karşımıza çıkabiliyor. Bu, işin maddi tarafı. Her türlü aşılabılır. Esas meselemiz ise yürüdüğümüz yoldan geriye gitmemek. Yani dergimizi var olan sayfa sayısının altında çıkartmamak. Eğer sayfa sayısını önce artırıp sonra azaltırsak geriye gitmiş oluruz. “başköşe”de ricat yok, taarruz var.

Salisen bereketli bir mevsimin içine yani üç aylar mevsimine girdik. Bu mübarek üç aylarda zihnimiz ve gönlümüz bereketle dolsun taşsın. Yine miladi olarak içinde bulunduğumuz Şubat ayı da şehitleriyle meşhur bir ay. Biz, şehadet meselesini konuşmaya okulumuza ismini veren şehit Selim Cansız ile başladık. Şehidimizin babası ile bir mülakat gerçekleştirdik ve bunu kayda alarak okurlarımızın ilgisine sunduk. Ailemizden bir büyükle nasıl samimi duygular paylaşıyorsak Bahaeddin Amca ile de o atmosferde bir görüşme gerçekleşti. İnşallah havalar daha mutedil hale geldiğinde okulumuzu ziyaret edeceklerine dair kendisinden söz aldık.

Rabian dergiye yazı göndermek isteyen okurlarımıza tarih hatırlatması yapalım. Yazılarınızı en geç içinde bulunduğumuz ayın 25’inde gönderiniz ki dergi tasarım aşamasındayken yazıları kayda alalım. Yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın iade edilmiyor, biliyorsunuz. Bu aynı zamanda şu demek: bu ay yazınız yayınlanmamış olabilir ama belki önümüzdeki aylarda yayınlanacaktır.

Hürmet ve muhabbetle...

içindekiler

hafızlık hikayem / ibrahim bülbül.3
kuantum bilgisayarları: büyük güç /	
süleyman ünlü	4
malcolm x / mustafa özçam	5
okumak / m. ali yıldız6
selim cansız’ın babası bahaeddin cansız ile	
mülakat / recep ayık	7
tesbitu delâili’n-nübüvve / eray alkan . . .	10
gal, skar, hati / yiğit hikmet bircan. . . .	12

başköşe

kitap ve kültür dergisi

Yıl: 1 Sayı: 2

Şehit Selim Cansız

AIHL adına sahibi:

M. Zahid Behti

Editör:

Recep Ayık

Baskı - Cilt:

**Üç Mart Baskı Merkezi
Cumhuriyet Cd. Esrek
Sultan İğhanı No:6
Tel & WhatsApp:0274 224
77 54 - 02742261599**

1. Baskı Adedi: 100

İletişim:

**Zafertepe Mah. İmam Gazali
Cad. Blok nu: 10.**

Merkez / Kütahya

E - Posta:

sscedebiyat@gmail

Bu dergi, Şehit Selim Cansız AIHL Yayın ve İletişim Kulübü himayesinde ve okul kütüphanesi koordinatörlüğünde hazırlanıp her ayın ilk haftasında yayımlanır.

Gönderilen yazılardan yazarların kendisi sorumludur. Gönderilen yazılar yayınlansın veya yayınlanmasın, iade edilmez.

[Bu dergi, T.C. MEB Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği, Eğitim ve Öğretim başlıklı 2. kısımda; Rehberlik, Sosyal Etkinlikler, Okul ve Çevre İlişkileri başlıklı 4. bölümünün 18. maddesi çerçevesinde yayınlanmaktadır.]

Şubat 2022

hafızlık hikayem

ibrahim bülbul

Ben ilkokuldayken öğretmem bana 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı gibi özel günler için olan şiirler ve bunların dışında da ezberlemem için birtakım şiirler verirdi. Ben eve döndüğümde bu şiirleri hızlı bir şekilde ezberlerdim. Bunu fark eden annem ise bana şöyle dedi:

“Senin ezberin güzel senden hafız olur” dedi.

O zamanlar hafızlığın ne demek olduğunu bilmiyordum. Sonradan öğrendim ki hafızlık: “İslam geleneğinde Kur’an’ın tamamını ezberlemek” demekmiş. İlk başta bunun imkansız olacağını düşünmüştüm. Sonradan hafızlığın bize kazandırdıklarını öğrendiğimde ben de hafız olmaya karar verdim.

Beşinci sınıfa başlayınca Kütahya Tavşanlı Kavaklı Kur’an Kursuna gittim. Hafızlığa başlamadan önce bize tecvitli bir şekilde Elif Ba’yı ve öğretip birkaç tane sure ezberlettikten sonra nihayet hafızlığa başlayabildim. Günlük ezberimi yaparken okul derslerimi ihmal etmiyordum. Hafızlığın ilk başlarında olduğum için açıkçası zorlanmıyordum.

Babamın tayini Ordu’nun Kumru İlçesinin bir köyüne çıkınca Ordu’ya taşındık. Hafızlığımı orada devam etmek zorunda kaldım. Köy ve Kumru’nun arasında epey bir mesafe vardı. Her gün gidip gelemeyeceğim için Kumru Kur’an Kursunda yatılı olarak kaldım. Hafızlıkta ilerleme

kaydetmiştim. Bu yüzden altıncı sınıfa ve yedinci sınıfın ilk dönemini dondurdum.

Yedinci sınıfın 2. dönemine geçmeden hafızlığımı bitirmiştim. Gerçekten, artık Kur’an’ın 600 küsur sayfası kafamın içindeydi. Hafızlık benim için altın bir bilezikti. Yedinci sınıfın 2. döneminde okula devam ettim. Aynı zamanda hafızlık sınavı için her gün ezberlerimi tekrar ediyordum.

hem de okul derslerimle ilgileniyordum. Bu biraz zorlayıcıydı.

Hafızlık sınavına kurstan ben ve birkaç arkadaşım birlikte girdik ve hepimiz kazandık. Ben hafızlık sınavını kazandıktan sonra hocalarım beni tebrik etti. Asıl hafızlığın bana şimdi başladığını ve ezberlediğim Kur’an ahlakına göre yaşamamı söylediler.

Bundan sonra ise ben köyden her gün okul servisiyle okula gidiyordum. Zaman buldukça hafızlık hocalarımın yanına uğruyordum. Hafızlığımı her gün az da olsa tekrar ediyordum, bu değerli bileziği kaybetmemek için elimden geleni yapıyordum.

Şu an da çok şükür bize yardımcı olan ve hıfzımızı takip eden hocalarımızla ezberimi diri tutmaya çalışıyorum. İnşallah Kur’an ahlakı üzere yaşamak bize nasip olur.

Her arkadaşımızın bu eşsiz hafızlık bereketini yaşamasını gönülden dilerim.

kuantum bilgisayarları: büyük güç süleyman ünlü

Kuantum bilgisayarlarını diğer bilgisayarlarından ayıran şey nedir?

Toplum, Kuantum bilgisayarlarını şu andaki bilgisayar teknolojisinin devamı, güncellenmiş hali olarak düşünüyor. Bu yanlış bir düşüncedir. Kuantum bilgisayarları bambaşka bir olgudur. Buna örnek olarak klasik fizikle kuantum fiziği arasındaki ilişki incelenebilir. İki arasında isimlerdeki “fizik” kelimesi dışında hiçbir ortak özellik yoktur.

Aslında kuantum bilgisayarları basit işlemleri normal bir bilgisayarla aynı sürede yapar. Kuantum bilgisayarlarının özelliği bir bilgisayarın yapamadığı; klonlama, ışınlanma ve zihninizin sınırlarını zorlayacak insanüstü işlerin gerçekleşmesi.

Peki mümkün mü? Daha erken ama kesinlikle mümkün. Yavaş yavaş gerçekleşmesi gerek çünkü yeni dünya düzeni kuantum bilgisayarları üzerine kuruluyor. ABD, Çin ve Japonya olmak üzere gelişmiş ülkeler kuantum bilgisayarlarına yatırım yapıyor ve bu konuyla ilgili mühendisler yetiştirmek için birbiri ile yarışıyor. Doğal olarak da bütçelerinden milyar dolarlar ayırıyorlar.

Kuantum Bigisayarları Nasıl Çalışır?

Kuantum bilgisayarları insan oğlunun geliştirdiği en karmaşık mekanizmadır. Kuantum bilgisayarlarının karmaşık olma sebebi, kuantum fiziğinin temelinde yatan teorilerdir.

Normal bilgisayarlar iki şekilde işlem yaparlar: 1 durumu ve 0 durumu. Buna “İKİLRAKAM” yani “BIT” denir. Bunların 8 tanesini yan yana getirirseniz “BYTE” olur. Bu ikili hesaplamala-

rın temellerini “Alan Turing” ve “John Von Neumann” atmışlardır. İşte tüm bunlara “dijital” adı veriliyor.

Şöyle düşünün, klasik bilgisayara karşı bir oyun oynuyorsunuz. Sizin oyunu kazanma şansınız % 50’dir. Ancak kuantum bilgisayara karşı oynasaydınız kazanma şansınız % 0 olurdu. Çünkü kuantum bilgisayarlarında QUBIT kullanılır. Bunun sebebi ise “Superpozisyon” yani bir parçacığın birden fazla durumda bulunma olayıdır. Yani hep kendisinin kazanmasını sağlar.

Aslında şu anda kuantum bilgisayarlarının ilkel çağında yaşıyoruz diyebiliriz. Aynı klasik bilgisayardaki gibi gelişim gösterecektir. Yani evrilecektir. Peki niye uğraşıyoruz? Bu kadar karmaşık ve zorlayıcı bir makineyi niye anlamaya çalışıyoruz? Şu anda kuantum bilgisayarları çok kısıtlı ve özel işlerde kullanılıyor. Yani büyük şirketler kullanıyor.

Kuantum bilgisayarın teorisyenlerinden Richard Feynman’ın “Doğa klasik değildir. Ve doğayı simüle etmek istiyorsanız kuantuma indirgemeli ve bu şekilde modellemelisiniz. İnanın bana, bu inanılmaz büyük bir meydan okumadır. İnsanlığın karşılaştığı çözümü en zor sorun.” Bu sözlerle Richard Feynman doğanın hatta evrenin simüle edilmesinden söz ediyor. Peki mümkün olabilir mi?

En son seviyede ise evrenin simüle edilmesini konu alabiliriz. Bunun ilk adımını atıyoruz şu anda: “Doğa”. 2016’da Google, hidrojen molekülünün simülasyonunu tamamladığını açıkladı. Tabi ki büyük adımlar bir anda atılmıyor. Yavaş yavaş atılıyor. Mesela bu basit gibi gözükken simülasyon klasik bilgisayarda milyon yıl sürebil-

lir bir araştırmaya göre. Gelişmiş bir kuantum bilgisayarını ise insan vücudu-atomik yapıda simüle edebilir ve hatta bu atomik yapıda hastalıkları ve ilaçları nokta atışı yaparak bulabilir.

Kuantum bilgisayarları şu anda kocaman, bir oda büyüklüktedir. Niye böyle? Çünkü QUBIT dediğimiz parçacıklar atomların elektronlarından oluşur. Bu nedenle inanılmaz derecede hassas parçacıklardan bahsediyoruz. Normal şartlarda kontrol edemediğimiz parçacıklar. Çalışma prensibinin dışında en ufak bir müdahale, sistemin çökmesi anlamına gelir. Bu yüzden büyük vakum tüplerinin içinde muhafaza ediliyor QBIT. Bu vakum tüplerinin aynı zamanda çok soğuk olması gerekiyor (-273.15 derecede). Bu da bize kuantum bilgisayarlarının tabiri caiz ise cebimize girmesinin çok zor olduğunu gösteriyor.

Kuantum Dolanıklığı Nedir?

Bu ilkeye göre aynı kaynak veya aynı anda oluşan iki maddenin sürekli olarak bir dolanıklık halinde olmasıdır. Ana konumuz olan kuantum bil-

gisayarlarının çalışma prensibinin temelini oluşturur. Bir örnekle pekiştirelim. Aynı kaynaktan fırlatılan iki elektronun birbirine zıt bir şekilde döndüğünü düşünelim. Siz bu elektronlardan bir tanesini ne kadar uzakta olursa olsun çevirirseniz diğer elektron da yönünü değiştirecektir. Yani aynı anda fırlatılan bu iki elektron sürekli etkileşim içinde olurlar ve aynı anda yaparlar. Bu ilke kanıtlanmış ve tüm fizikçiler tarafından kabul edilmiştir.

Yararlanılan Kaynaklar:

bidb.itu.edu.tr

<https://bit.ly/2zVVMS1>

<https://www.youtube.com/user/deutschewelleturkish>

<http://barisozcan.com/kuantum-bilgisayar-kullanmaya-hazirmisiniz>

<https://evrimagaci.org/kuantum-bilgisayar-nedir-gelecegin-bilgisayarlari-nasil-uretiliyor-4136>

malcolm x

mustafa zam

Yanlış yanlıştır, kimin söylediği önemli değil!

El-Hacc Malik El şahbaz (Malcolm X)

İnsan hem menfi hem de müspet yönde kendini geliştirecek şekilde halk edilmiştir. evre ise insanı ya düşündürmeye ya da kendinden utanmaya yönlendiren etkenlerden biridir. Herkesin yalnızca ismi ile bildiği Malcolm Little buna örnek teşkil edecek karakterlerinden. Doğduğu zamandaki yoğun asimile çalışmalarıyla yüz yüze geldiğinde iki ucun birini seçmek zorunda kaldı. Babası, gittiği her yerde doğru bildiği yola insanları çağırıyordu. Bu yoğunluk neticesinde eve yansıyan kareler Malcolm'u derinden etkiliyor, onun hayatına şekil veriyordu ve sonunda babası öldürülünce yaşamın gerçekleriyle yüzleşti. Asimile çalışmalarının piyonu olan aile kurumları, bir aile nasıl parçalanır Malcolm'a yaşayarak öğretiyordu. Ona her defasında fikir empozesi yapıyor, ufak çocuğun gözünü oyuyordu. Annesi delirtildikten sonra hayatı keskin virajlarla doldu. Kendi benliğini unutarak insanların beğenisini toplama peşindeydi. Ta ki ğretmeni ona kendini hatırlatıncaya kadar... Artık bazı şeylerin farkına vardı. Okulu bıraktıncaya eğlence merkezlerinde her türlü illegal işleri ustasından öğrendi. Ne kadar beyazlarla yaşasa da onları farklı görüyor, gerçeği unutmuyordu. Hırsızlık sebebiyle hapse girince hiç durmadan kitap okuyor ırkçılık duygusunu körüklüyordu. Hapisten ıkınca Siyah Müslümanların 2 numaralı adamı olarak her yerde gülüyor, beyazlara kin kusuyordu. Hacca gidip gelince yesi olduğu cemiyetin dinle çelişkilerini öğrendi. Artık ırkçılığa son verip bazılarının damarına basınca 21 şubat 1961'de vaaz verirken suikaste uğradı.

Velhasılkelam Malcolm'un tabiriyle bütün uyuyanları uyandırmaya bir uyanık yeter.

okumak

m. ali yıldız

Şöyle bir baktığımızda kimse kitap okumaya karşı değil. Ancak gerçekler hiç de öyle durmuyor. Şaşır-dınız değil mi? Kim okumaya karşı olabilir ki diye geçirdiniz belki de içinizden. Böyle bir şey nasıl mı mümkün? Burada okumak kelimesine bakıldığında “okula gitmek” ile “kitap okumanın” farklı farklı anlamlara geldiği gözden kaçırılmamalıdır. Evet, şöyle bir düşünün; bizim nazarımızda “okumak” okula gitmek, Türkçe ve matematik gibi muhtelif derslerin ders ve test kitaplarını yalayıp yutmak, üniversite okuyup memuriyet yapmak gibi türlü türlü manalara geliyor. Ancak ne hikmetse kimse-nin aklına; dünya klasiklerinden yahut edebi değeri olan, kültür seviyemizi yükseltecek, ruhumuzu bes-leyecek, ve en önemlisi de okuduğumuzu anlama kabiliyetimizi geliştirecek kitapları okumak gelmi-yor. Yani gerçekten “okumak”. Evet, gerçekten okumak dedik ve faydalarını saydık “gerçekten okuma”nın. Peki ya bu kadar mı dersiniz gerçekten okumanın faydaları? Hiç olur mu öyle şey, saymak-la bitiremeyiz “gerçekten okumanın” faydalarını. Mesela size bir örnek vereyim: hani bizce “okumak” üniversite bitirip memuriyet yapmak de-mekti ya, hatırladınız değil mi? O üniversiteyi ka-zanmak, sonrasında memuriyete girmek için yapı-lan bir takım sınavlar olduğunu da biliyorsunuz. İşte gerçekten okumanın faydalarından bir tanesi, okuduğumuzu anlama kabiliyetimizin gelişmesi yoluyla bu tür sınavlarda hız kazanmamız ve başarı-mızın artmasıdır. Bu örneği tatmin olacağımızı ve bakış açımızın bir nebze değişeceğini umarak ver-dim. Burada üniversiteye gitmekle gerçekten oku-mayı birbirine düşman iki cephe gibi karşı karşıya getirip eleştirdiğime bakıp yanlış anlamayın sakın. Niyetimiz birini yapın diğerinden uzak durun de-mek değil. Hele birini överken diğerini yermek hiç değil. İkisi beraber yapılmalı elbette. Neyse bu faslı uzatmayalım da asıl konumuza dönelim.

Şöyle bir bakıldığında kimse okumaya karşı değil

ancak gerçekler hiç de öyle değil, demiştik değil mi? Sonra da bizim gözümüzde okumanın ne mana-lara geldiğini söylemiştik. İşte buradan hareketle “okumak” okula gitmek demek olduğundan, ger-çekten okumanın önündeki engellere ve gerçekten okumanın gereksiz olduğunu düşündüğümüze de ği-neceğim.

Birçoğumuz kitaba verilen paraya acırız. Eğer kitap okuyan kimse, aklımızdaki okumak profiline uyan yani üniversite okuyan veya geçmişte okuyarak yi-ne bizim tabirimizce iyi bir meslek sahibi olmuş bir kimse ise yine kitap okumanın pek faydalı olmadı-ğın düşünmekle birlikte bir nebze olsun normal karşılarız. Yok eğer kitap okuyan kimse üniversite okumamış, memurluk makamına erişememiş, sıra-dan bir insansa vay o kimsenin haline ki: “okuyup da alim mi olacaksın, okumak karın doyurmuyor, şu haline bak bir de kitaba para veriyor” gibi türlü laf-lara maruz bırakırız.

Okuyan, anlayan, kültürlü bir toplum için öncelikle bu zihniyetimizi değiştirmemiz gerekmekte. Peki ya bu bozuk zihniyet sadece bizim gözümüzde mi var? Asıl “okuyanlar” öğrenciler ne düşünüyor dersiniz? Maalesef ki durum pek de iç açıcı değil. Bu bozuk zihniyet bazı öğrencilerimizde de var. Okumak bi-lincine varanlara lafım yok lakin birçoğları hiç kitap okumuyor. Öyle ki öğretmenlerin verdiği ödevleri internette iki üç sayfalık kitap özeti okuyarak ya-pacak kadar az herhalde vakitleri. Ya gerçekten va-kitleri az ya da önemsemiyorlar. Vakitlerinin az olduğunu, kitap okumak gibi değerli bir şeyi sığdı-ramayacak kadar az olduğunu varsayalım. Peki ya nereye gidiyor bunca zaman? Torbaya mı girdi gün-ler? Böyle düşünmekte ne bizim ne de öğrencileri-mizin suçu yok. Suç onları birer yarış atı gibi koş-maya mecbur eden sistemde! Eğitim sisteminden bahsediyorum. Fıtrata uygun olmayan eğitim siste-minden!

şehit selim cansız'ın babası bahaeddin cansız:

**“selim önceden bizimdi,
şimdiyse
bütün İslam aleminin.”**

hazırlayan: recep ayık

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Ben Bahaeddin Cansız. Gümüşhane'nin Şiran ilçesinin Bahçeli köyündenim. Ankara'da ikamet ediyorum. Serbest meslekle uğraşıyorum. Şehit Selim Cansız'ın babasıyım. Selim, evlatlarımda içerisinde 3 numara. Dört evladım var; iki oğlan, iki kız. En büyükleri Mustafa, edebiyat mezunu. Şu anda Eti Maden Genel Müdürlüğünde çalışıyor. Onun küçüğü kızım Zehra var, onun kocası da gazi: Abdullah Cansız, hem bacanağımın oğlu hem de damadım. En küçükleri de kız, şehit yakını olduğu için Kültür Bakanlığında çalışıyor.

Kaç yıldır Ankara'da ikamet ediyorsunuz?

Ben 1974'te Ankara'ya geldim. 1985 yılına kadar Ankara'da çalışıyordum. 1985'ten sonra Suudi Arabistan'a gittik. 1998'in Nisan ayında dönüş yaptım Türkiye'ye.

Peki kendi başınıza mı çalıştınız, aileden biri var mıydı yanınızda?

Ailemden kimse yoktu, akrabalar vardı. Onlar da başka şehirlerdeydi. Biz on yıldan fazla orada çalıştık. Çocuklar büyüdü tabi. Zaten Selim, çok aktif ve sevimli bir çocuktü. Onların eğitimleriyle ilgilendik. Abisi üniversiteyi bitirdi. Selim de ortaokulu bitirdi fakat devam edemedi.

Biz bugün şehidimiz Selim Cansız ile akran sayılırız. Merak ettiğim bir husus da çocukluğu nasıldı Selim Cansız'ın?

Tabi akran olmanız hasebiyle şehadet bambaşka bir

duygu. İçimizde ne fırtınalar estiğini kimse bilemez. Bizim küçüklüğümüzden beri ruhumuzda iz bırakan Çanakkale Savaşı, oradaki kahramanlıklar, etrafımızda dönen İslam ülkelerindeki işgaller ve Müslümanların gördüğü zulümler bizi çok dertlendiriyordu. Ben Arabistan'dayken Çeçenistan Savaşı vardı. Oradaki insanların şehit edilmesi, ayaklarından tanklara bağlanıp sürüklenmesi bizi derinden etkiliyordu. Ben oraya gideceğim, dedim. Aslan Meşhedov komutandı o zaman. Benim Arabistan'da bir arkadaşım vardı, oranın yerlisi. Görevine başlayacağı zaman saçlarını kazıtıp kitaplarını yakmış, Çeçen Savaşı'na katılmak istiyordu. O sıralarda Arabistan'a rahmetli Erbakan Hocamız, mekânı cennet olsun, gelmişti. Arafat'ta müsaade edildi ve Hoca orada mahşerî bir kalabalığa hitap etti. Dedi ki “Oradaki insanlar, zamanında Türkiye'ye yardım etti. Evlenenler bileziklerini, yüzüklerini, küpelerini çıkarıp Türkiye'ye gönderdi. Oradaki kardeşlerinizin size ihtiyacı var. Ayağın takılır ölürsün, taşa çarpar ölürsün ama şehit olarak ölmek ölümlerin en şerefliisidir.” Biz tabi Türk milleti olarak sahip çıktık o meseleye. Ben de işi gücü bıraktım, telefon bekliyorum. Cepheye nasıl varır da cihada katılırım diye telefonun başında haber gelmesini bekliyorum.

Tabi o dönemlerde önce Bosna sonra Çeçenistan, Türkiye kamuoyu tarafından dikkatle takip edilen konulardı.

Benim ev telefonu vardı, başında bekliyordum. Bir kafiye gitti, ikinci kafiye bizi çağırdılar ama gide-

medik; kapıları kapattılar. Deniz yoluyla gidiliyordu. Bizim o aşkımız içimizde gömülü olarak kaldı. Ben her Kabe'ye gittiğimde "Allah'ım bizden de bir tane şehit al" diye dua ediyordum. O da Selim'e nasip oldu.

Selim Cansız, o şehadet duygusuyla büyümiş anladığım kadarıyla.

Biz tabi bütün çocuklarımıza anlatıyorduk şehadeti. Çanakkale'yi çok merak ediyordum. O da Selim'in şehadetinden sonra nasip oldu. Oraya gittiğimizde kendimi birebir savaşın içinde hissettim sanki.

Selim'in şehadetinden üç sene sonra asker arkadaşları beni aradı. Dedi ki "Ağabey, Selim askerdeyken bana hep şöyle söylüyordu: Birgün göreceksin, Selim kardeşin şehit olmuş vatan için diyecekler. Şimdi Selim'in kabrinin başında Kur'an okuyoruz. Gerçekten askerde bize söylediği gibi şehit oldu."

Benim evladım şehit olduğu için ben seviniyorum. Bir tane Selim gider, bin tane Selim gelir. Onun için gençlere de sürekli söylüyorum: Bu ülke bir daha ele geçmez eğer birileri ele geçirmeye kalkarsa ne sen varsın ne de ben... Yani bu mesele çok önemli.

Selim Cansız özelinde merak ettiğimiz bir mesele var. Selim Cansız, 15 Temmuz gecesi ayağı alçılı olduğu halde alçısını çıkartıyor ve sokağa çıkıyor. Bu nasıl bir aşktır, bizimle de paylaşır mısınız?

Ben o gün Cuma'yı kıldım. Dikmen bölgesine gidiyorum bir dekorasyon işi için. İş bitirdik eve dönüyoruz. Otobanın yanından geçerken baktım, otobanda bir sürü tank var. Hep silahlı. Herhalde dedim, buradan Güneydoğu'ya gidiyor. En az 2 km bir kuyruk var. Daire sahibi beni eve götürüyordu. Arabasında televizyon vardı. Bir baktım, Boğaz Köprüsü'nü askerler trafiğe kapatmış. 21.30 – 22.00 aralığı. Dedim, ben 1980 darbesi zamanında izindeydim, izinden döndüğüm akşamı darbe oldu. Bu, bir darbe kokusudur.

Eve geldik, tabi bayağı yorulmuşuz. Biraz uzandım, Selim'i aradım. 3 gün önce sol ayağına şap makinesinin başlığı var, kocaman demir, o düşmüş. Ayağı çatlamaş. O da 3 gündür evde yatıyordu. Durum nasıl diye sordum. Ağrı kesici içtiğini, iyi olduğunu söyledi. Televizyon izleyip izlemediğini sordum. Dikkatle izlediğini fakat olanlara bir anlam veremediğini söyledi. Dedim, bu işin ucunda bir darbe kokusu var. Askerin işi hudutlarda olur, Boğaz Köprü-

sü'nde ne işi var! Telefonlaşalım, haberleşelim diye sözleştik. Tabi ben günün yorgunluğuyla koltuğun üstünde uyumuşum. Hanım da öbür odada uyumuş kalmış. Jetler bizim evin üstünden geçmiş ama uyanmadık. Camlarımız zangır zangır titremiş ama biz uyumuşuz. Allah bizi uyutmuş.

Sonrasında Selim kalkıyor, eniştesini arıyor. Beraber çalıştığı iki arkadaşı var, çok temiz ve takvalı, namazında niyazında çocuklar, onları da arıyor. Ondan önce de banyoya girip ayağındaki alçıyı çıkarıyor. Eşi, daha iyileşmediğini söylemesine rağmen "Ben bugün çıkmazsam ne zaman çıkacağım?" diyor. İçeri geçip çocuğunu öpüyor, hanımıyla helalleşip çıkıyor. Eniştesini ve Yozgatlı iki arkadaşını alıp Adliye binasının olduğu yere gidiyor. Demek ki o zamanda ayağının acısını falan unutmmuş. Adliye binasının önündeki tankın üstüne çıkıp oradaki askerleri çıkartıyorlar. Genelkurmay'daki durumun daha sıkıntılı olduğunu öğrenip Genelkurmay'a geçiyorlar. Oraya varınca helikopter geliyor ve taramaya başlıyor.

Abdullah Cansız'la yani eniştesi ile de birlikteler tabi. Abdullah Cansız da orada vuruluyor.

Evet, Abdullah da orada. Kasıktan mermi girmiş. Onlar Genelkurmay'dayken helikopter tarıyor. Selim'i hep sol taraftan vurmuş şarapnel. Bacaklarında, karnının altında, sol kulağının sol göz hizasından büyük bir şarapnel girmiş, gözünü imha etmiş, demek ki beyinde bayağı bir hasar yaptı. Orada düştüğü yerde hani elimizi kulağımıza koyup Kabe'ye doğru yatıyoruz ya işte öyle düşmüş. Arkadaşı Beytullah (Yeşilay) da ayaklarının dibine düşmüş, şehit olmuş.

Gece saat 02.30 gibi Abdullah, eşini arıyor. Biz vurulduk, ben ortopediye geçiyorum Numune Hastanesine, Selim de nefes alıp veriyordu ama bilmiyorum, diyor. Kızım geldi, bir fırtınayla bizi kaldırdı. Hiçbir telefon cevap vermiyor. Ulaşmak çok zor. Arabamız da yok. Damadın abisini aradım, nerede olduğunu sordum. Emniyet'in önündeyiz, kurşunlar üzerimizden silme geçiyor, dedi. Çıkabileceklerse oradan çıkmalarını ve Abdullahgilin vurulduğunu söyledim. Yarım saat sonra gelebildi. Numune Hastanesine vardık ki ortalık mahşer yeri. Abdullah'ı gördüm, inliyordu. Doktor, ağlıyordu. Ne kazası bu, ne oluyor diye şaşırılmıştı.

Sabahleyin arkadaşını, Beytullah'ı aradım. Önceden meşgul çalışıyordu telefonu, bu sefer açıldı, bir memur açtı. Kim olduğumu sordu. Oğlumla beraber olduklarını, Beytullah'ın oğlumun arkadaşı olduğunu söyledim. Başınız sağ olsun, dedi. (*Duraklıyor, duygulanıyor.*) Beytullah'ı gördüm. Kafasından vurulmuştu.

Selim'in iki ayağı, iki kolu kopsa beni arardı. Bütün hastaneleri araştırıyoruz. Numune, Yüksek İhtisas, Hacettepe, İbni Sina hepsine bakıyoruz. Bulamayınca dedim, herhalde bir tarafta kaldı. Tabi biz o vakit Genelkurmay'ın önünde vurulduklarını bilmiyoruz. Saat 12'ye geliyordu. Bizim damat Abdullah ameliyattan çıktı. Genelkurmay'ın önünde vurulduklarını, arabanın yerini falan söylüyor. Biz gittik, arabayı aldık. Dikmen'de bir hastaneye gidip sorduk, Selim'i orada da bulamadık. Bir izini arıyorum ya diri ya ölü. Sonrasında Güven Hastanesine gittik. Selim Cansız burada mı diye sordum, burada dedi. 6. kata çıkardılar. Yoğun bakımda. Çocuk ölmüş ama bir ümit, yaşar mı diye makineye bağlamışlar.

Orada Rabbime dua ettim "Allah'ım bana sabır ver." diye. Bu, büyük bir dava. Ne insanlar şehit oldu vatan için... Rabbim duamı kabul etti ve metanet verdi. Çocuklarıma da ağlamamalarını tembih ettim. Onlar da kiminle konuştuysa ona güç kuvvet verdi. Bazı insanlar gördük, mezar taşlarını tırmalıyor acıdan. Biz kiminle konuştuysak bunun çok büyük bir şeref olduğunu söyleyip umut verdik. Çünkü ülke elden giderse geriye ne kalır. Nice gençler nice savaşlarda şehit oldu, Çanakkale'de 15 yaşında gençler şehit oldu... Bizim evlatlarımız da onlardan aşağı değil. Çok şükür bir avuç insan imanlarıyla onların tankını, tüfeğini söküp attı.

Selim'i orada bulduk. Selim'in dini ve vatani hassasiyetleri üst düzeydi. Uzun boylu, zeki, gözü kara ve merhameti çok bir delikanlıydı. Asaletli bir çocuktü. Arkadaşlarını seçmeyi biliyordu. Bu Yozgatlı arkadaşlarıyla kardeş gibiydi. Zaten Beytullah ile de aynı yerde şehadete erdi.

Allah ikisinin de makamını âli eylesin.

Şehadete varmak herkese nasip olmuyor, ne kadar uğraşırsan uğraş. Bizim çocukluğumuzda Kıbrıs meselesi vardı. Büyüklerimiz bize talim yaptırıyor. Ta o zamandan böyle yetiştik. Evlatlarımızı da böyle, vatan millet duygularıyla yetiştirmeye çalış-

tık.

Damadınız Abdullah Cansız'ın durumu nasıl şu anda? O da gazi olmuştu, ayağından vurulmuştu.

Abdullah, öğretmendi. Bacağından yaralandıktan sonra Millî Eğitim Bakanlığına verdiler. Hep bir aradayız tabi. Abdullah, bastonla geziyor ama şükürler olsun. Bacakta platinler vardı, sanırım kemikler birbirine kavuştu. 5 cm boşluk vardı aralarında.

Sizler şehit babası olarak bir hazinesiniz. Sizlere büyük hürmetimiz var. Okulumuz da Selim Cansız'ın hatırasını en iyi şekilde yaşatmaya çalışıyor. Son olarak neler söylemek istersiniz, gençlerimize tavsiyeleriniz nedir?

Sağ olun, siz de gençlerimiz de bir hazine. Tabi, Selim önceden bizimdi, şimdiyse bütün İslam Aleminin. Ki şehitler ölmez, biliyorsunuz. Bizim milletimiz bu hususta bambaşka. Ben sarhoşlara bile değer veriyorum. O gece tankın altına yattılar, silahların önüne kendilerini attılar. Buraya Anadolu demişler ya malum. Burada analar çok, Fatihler doğuran analar çok. Rahmetli Erbakan Hoca söylemişti: "Bu ülke yeniden işgal edilecek ama yeniden fethedilecek hem de bir avuç insanla." Bu söz hâlâ kulaklarımda. 15 Temmuz vesilesiyle gücümüzü gördüler.

Gençlerimiz zekiler. Dünyanın fani olduğunu ve gerçek alemin ahiret olduğunu bilmemeliler. Allah'ın emir ve yasaklarını tutmalılar. İslam nasıl yaşanmış, bunu hep beraber idrak edeceğiz. Başta namaz, sonra geri kalan şartlar. Bugün dinini, imanını bilen insan rüşvet yemez, haram işlemez. Böyle yetişen gençler dünyanın neresinde olursa olsun göz aydınlığıdır ve ben bu güzel gençleri görüyorum inşallah.

Gerçekten çok istifade ettik. Bize vakit ayırdığınız için çok teşekkür ediyoruz.

Bizim için de çok iyi oldu. Yorgunluğumuz gitti. Az önce de Selim'in kızı gelmişti. Dede, babamı ziyarete gidelim, dedi. İnşallah, dedim. Bunun üzerine iyi oldu bu konuşmamız. Allah sizlerden de razı olsun.

tesbîtu delâili'n-nübüvve eray alkan

Unutulmamalıdır ki bir zamanlar, yüzlerce yıl önce karanlık bir çağ yaşandı, ışığıyla günümüzü aydınlatan. Bu çağda şu an hak ettiği değeri görmeyen birçok mesele fazlasıyla tartışılıyordu ve canlı bir şekilde yaşatılıyordu bununla birlikte eski meseleler de tabutundan çıkarılıyor, canlandırılıyor ve yenileniyordu. Tabi ki o dönemde rağbet görmüş bu konular sayılamayacak kadar çoktu fakat aralarından biri eminim ki diğerlerinden daha fazla önem görmüş fakat günümüzde diğerlerinden daha fazla önemini kaybetmiş olup en önemli mesele olan nübüvvet ispatıdır. İslam'ın en güçlü ve kolay delillerinden biri elbette ki budur. Bu delil kesinlikle kıyamete kadar baki kalacaktır. İşte nübüvvet ispatına olan ihtiyacımız eskiden de daha çoktur. Bu kitap da aynen diğerleri gibi karanlık bir çağda yazılmış olup günümüzde bizleri aydınlatan bir ışıktır. İçindeki deliller genellikle büyük çoğunluğu akli olmak üzere çok az bir kısmı da mucizelerden oluşur. Müellif kitaba Hz. Muhammed'in delilleriyle başlayıp ardından Hristiyanların iddialarına cevap verip en sonda ise şii, batını gibi bidat benzeri fırkalara cevap içeriyor. Eserde 2 konu anlatılmış ve nübüvvet ispatı bunların hammaddesi olmuş vaziyette. Kullanılan deliller ise cidden insanı iman etmeye mecbur bırakacak düzeyde. Hristiyanları tenkid ederken ki Hristiyanlık hakkında bilgisi günümüzdeki oryantalistleri bile şaşırtacak tarzda. Şimdi bu delillerden 3 tane zikredeceğiz. Elbette ki hepsi burada yazılmaya değerdir. Ancak bu 3 delil genel olarak İslam uleması tarafından üzerinde çokça durulmuş, şerhler yazılmış olup incelemeye daha fazla değerdir.

Şimdi 1.delilimiz Rum - Sasani savaşıdır. Bu konu cidden şaşırtıcıdır. Bu mucizeyi inkâr edebilmek için tarih bilimini, epistemolojiyi inkâr etmek gerekir; tarih bilimini, epistemolojiyi inkâr eden birinin Fatih Sultan Mehmet'e inanmaması gerekir. Sırf inkâr etmek için böyle bir yükün altına girmek akıl kârı değildir. 2. delilimiz Kur'an-ı Kerim'in icazıdır. Bu delil de elbette ki çürütülemez. Yazar bu konuda; "Resûlullah'ın âlâmetlerinden biri de Allah'ın (ac) şu âyetidir: De ki "And olsun eğer insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine arka olup yardım etseler yine onun benzerini getiremezler (İsrâ,

17/88)" âyetini zikretmektedir. Bu âyette birçok gaybî bilgi vardır. Çünkü Allah (cc), ins ve cinden her birine şöyle demektedir: "Sen, bu Kur'an'ın bir benzerini getiremeyeceksin. İster münferit ister topluca olsun hiç kimse onun benzerini getiremeyecektir." Gerçekten de buna ihtiyaçları olmasına ve aşırı bir şekilde arzu etmelerinde rağmen, onun benzerini getiremediler. Sen, buna mı hayret ediyorsun, yoksa Resûlullah'ın bunu haber vermesindeki cesaretine mi? Öyle ki Resûlullah bütün Arapları tanımıyor ve onların kabîlelerinin, erkeklerinin ve kadınlarının sayısını bilmiyordu. Fesâhat ve belâğat; onların erkekleri, kadınları, köleleri, câriyeleri, akıllıları ve mecnûnları arasında yaygındı. Resûlullah (sav), onların lugat ve belâğat bakımından kendisinden önde olduklarını biliyordu. Sen de onun onlardan ve akıllı biri olduğunu biliyorsun. Eğer bunu getiremeyeceklerini yakînen bilmeseydi bu hususu cesur bir şekilde haber veremezdi."1 demiştir. Ekstra olarak bu konu üzerinde 20 sayfa durulmuştur. Son olarak ta 3. delilimiz Hz.Muhammed'in hayatıdır. Buradaki asıl gayrimüslimler açısından zor olan nokta Hz.muhammed'in bunları yapmadaki amacını belirleyememeleridir. Ancak tabi ki Hz.muhammed'in hayatı zaten başlı başına bir delildir. (Burada şu akla gelebilir. Bunları bilip de ateist veya deist vb olan insanlar var.Bunlar nasıl inanıyorlar? Buna şu cevabı verebiliriz. Bu delilleri bilip de ateist vb olan insanlar bu delilleri de kabul ediyorlar sadece felsefi yapısını reddediyorlar. Her ne kadar sayıları az da olsa). Elbette ki buradakiler gibi 200'e yakın delil vardır ve bunları inkâr etmek hayatındaki bazı şeylerin de inkâr edilmesi gibi ağır borçlar içerir. İnsan hayatında hiçbir şeye 200 delil ile birlikte inanmaz. Annenin senin annen olduğuna bile. Ha şu da vardır, inanılan mesele ciddileştikçe istenilen delil de artar. Ancak istenilen delil de elbette fazlasıyla vardır. En basitinden Kur'an-ı Kerim'in yazılabilmesi için Hz. Muhammed'in bilmesi gereken kaynaklar; Tevrat,Mezmurlar (en erken Arapça çevirisi 850 yılında), İncil (Hz. Muhammed yaşarken Antik Yunanca), Hristiyan şifahi rivayetleri (Hz. Muhammed yaşarken Süryanice), Adem ile Havva'nın hayatı kitabı (Apokrif bir İncil olmakla beraber o zamanda Slavca), Thomas'ın çocukluk İncil'i (Kıpti dilinde),

Arapça çocukluk İncil'i (Kıpti dilinde), Souta Matta, Petrus'un kıyamet kitabı (Kıpti dilinde), Enok'un kitabı (Kıpti dilinde), Midraş Rabbah (antik İbranice o zamanda), Babür Talmut'u, Midraş Talmut'u (Latince)... Bunlar sadece kıssaların yazılması için gerekli kaynaklar. Tüm Kur'an-ı Kerim'in yazılabilmesi için 30'a yakın da kaynak, 10'un üstünde dil ediyor. ² Bunu aktarmamızın sebebi son zamanlarda kıssalarda birçok mucize çıkmış olmasıdır. Hal böyle olunca inkâr edebilmenin tek yolu kopyalamıştır iddiası oluyor. (Şu da var ki bu araştırma oryantalistler tarafından yapılmıştır). ³ Bir insanın Kur'an benzeri bir kitap yazabilmesi için 20'ye yakın dil bilmesi gerekir. Bu da elbette ki imkansızdır. Bu delil sonradan bulunmuş olsa da bu kitap bunun kadar hatta bundan da güçlü inkâr edilebilmesi güç olan 200'e yakın delil içerir. Eğer bir kişi bu delilleri inkâr etmek için kendini şartlarsa ya hakikati örter ya bu delilleri önemsemez, uğraşmaz ya da üzerinde kafa yorup ayetlerin anlamını büker. Başka türlü ciddi ciddi bir iddia getiremez. Şu an da emin olmalıyız ki bu iddialara geçerli bir cevap getiren cidden delili ile gayrimüslim olan çok az kişi vardır. Onlar da bunları inkâr edemez, sadece felsefi boyutunu kabul etmezler. Hristiyanların teslisi, Dehriyye'nin zamanı kabul etmesi gibi. Eğer işin tanrı boyutuna girersek kitapta klasik hudûs delili zikredilmiştir. Ancak bu delil nübüvvet delilleri kadar sağlam kalamamış ve üzerine daha güçlü teistik deliller gelmiştir. Örneğin hassas ayar gibi. Hristiyanların iddiaları kısmında ise tevatür kavramından bolca faydalanılmış, belki de bir insanı Hristiyanlık'tan bile çevirebilecek deliller az da olsa vardır ancak şu da var ki kitabın asıl amacı bu değildir. Son kısımda ise Hz. Muhammed'e atılan iftiralar çürütülmüş ve deliller ortaya konmuştur. Bu konu üzerinde çokça durmaya lüzum yoktur çünkü kitapta yazılan iftiraların birçoğu hatta hiçbiri günümüzde söylenmemektedir. Şimdi son kısma geliyoruz son sözlerim şunlar olacak: Bu kitapta zikredilen delillerden sadece 1 tanesi için bile 1000'lerce sayfa kitap yazılmıştır. Bir gayrimüslimin gayrimüslim olması için 2 sebebi vardır. Ya cahilliğindedir ya felsefi temeli kabul etmemesindedir. Çağımızdakilerin ne yazık ki birçoğu bilmemesinden kabul etmemektedir. Ama bu, bize zarar vermez. Çünkü onların sözlerinin hükmü gerçekten ilim sahibi kimselerin yanında geçerliliğini yitirir. 2. grup ise yine delilleri kabul edip ya tanrıyı reddeder ya ehl-i kitaptandır ya da çok az da olsa bu gruplar dışındaki gruplardır (deistler, satanistler, Budistler, nihilistler...). Yani 2. gruptaki insanların birçoğu da nübüvveti bildiği halde kabul eder. Örneğin ateistlerin nübüvveti iyi bilenleri tanrıyı reddettiği için nübüvveti reddeder veya kabul eder. Hristiyanların birçoğu gerçekten nübüvveti bilmez. İslam'ı sadece Araplardan ibaret sanan, İslam'ı ise Hristiyanlığın sapkın kolu gibi gören hakiki cahillerdir. Nü-

büvveti gerçekten bilip de o kişi Hristiyan olabiliyorsa delilsiz inanıyordur. Çünkü Hz. İsa'nın delillerinin daha katmerlisi Hz. Muhammed'de mevcuttur. Bunların burada Hz. İsa'ya inanmaya iten sebep ya cahillikleridir ya da iki yüzlülükleridir. Geri kalan deist benzeri fikirler ise felsefi altyapı yüzünden birçoğu gerçeği araştırmayan kişilerdir. Yani İslam dışı bütün inançlara sahip olabilmek için cidden bazı şeylerden fedakârlık yapmak gerekir. İşte bu kitap da insanlara İslam'ın nasıl bir şey olduğunu hayatlarında hiçbir şeye 200 delil ile birlikte inanmadıklarını gözlerine sokuyor ve sadece akli deliller ile. Bir de bunun mucizeler kısmı var. 200'den fazla tevatür mucize, Kuran'ın matematiksel korunma sistemi, bilimsel mucize olan Kuran ayetleri ve hadisler, matematiksel mucizeler (19 vb. değil) samimiyet gibi birçok alanda delil mevcuttur. Hatta kitaptaki şu yazı bile iman etmeye yeter; "Resûlullah (sav), müşriklere bu Kur'an'ın veya on sürenin ya da bir sürenin mislini getirmeleriyle meydan okuduğu zaman, onların bunu getiremeyeceklerini yakînen biliyordu. Eğer o, bunu yakînen bilmeseydi onlara meydan okumaz ve bir şey söylemezdi. Çünkü akıllı bir kimse, onun mislini getiremeyeceklerinden emîn değilse, böyle bir iddiada bulunmaz. Yoksa rezil olur, delili bâtil olur, hasmı kendisine galip gelir, yalanı ortaya çıkar, arkadaşları kendisinden ayrılır ve riyâseti gider. Özellikle birçok kabileden oluşan Arapların erkeklerine, kadınlara, köle ve câriyelerine fesâhat yerleşmişti ve yaygındı. Resûlullah (sav), onları tek tek tanımadığı gibi, onların seçkinlerini, ileri gelen şahıslarını, şâirlerini, hatiplerini, belâğatçilerini ve fesahatçilerini de yakinen bilmezdi. Bu yüzden onlardan bazılarının dinleri adına öfkelenip atalarına bağlılığını göstermek veya gurur ve kibre kapılıp fesahat ve belâğatte Kur'an'ın mislini veya onun benzerini getirip şimdiye kadar yapılan her şeyi yıkmayacaklarından emîn olamazdı.

Halbuki O (sav), düşmanlarının bile hayran olduğu bir akıl ve basirete sahipti. Kendinden emin olmadıkça onların, Kur'an'ın mislini veya ona yakın bir şeyi getiremeyeceklerini söylemezdi. Bu durumu iyi düşünen akli başında herkes, Resûlullah'ın (sav) bu meydan okumaya cevap verilemeyeceğini mutlak olarak bildiğini kabul eder."⁴ Uzun lafın kısası bir kişi eğer gayrimüslim ise ya cahilliğindedir ya da sayısızca delili olan İslam'ı başka çok çok daha az delil olan inançlara tercih etmemesindedir. Eğer böyleyse kişiye sorulur: Annenin varlığı kesin iken neden başka kişiye anne diyorsun?

DİPNOTLAR:1-)Tespitu Delaili'n-Nübüvve, Kadi Abdülcebbar, Yazma Eserler Kurumu Yay., İstanbul, sf.176-178

2-3)https://twitter.com/kisas_i_enbiya/status/1377951448672133126 (Erişim Tarihi: 29.01.2022)

4-)Tespitu Delaili'n-Nübüvve sf.730

gal, skar, hati

yiğit hikmet bircan

Gal, ailesiyle yaşayan sıradan bir gençti; Gal, ruhunda mükemmeliyetçilik olan birisiydi. Her şeyi kuralına göre yapmaktan mutluluk duyardı. Diğer yaşlılarına göre olgun birisiydi. Çoğu konuda objektif bir bakış açısıyla sorunları çözebiliyordu. Her ayrıntıya dikkat eder, insanların özelliklerini alışkanlıklarını sevdiklerini hep aklına not ederdi. Yine sıradan bir okul gününde. Sınıfa geldiğinde bir şeylerin ters olduğunu gördü. Sınıfa birkaç kişi normale göre daha yorgun, tedirgin gözüküyordu hareketleri normal hallerinden farklıydı. Gözlerinin kırmızı olduğunu fark etti, bu durum garipti. Onlarla konuştu ama dün geceye kadar ders çalıştıklarını söylediler. Oysaki ne göz altı torbaları vardı ne de yaptıkları bir ödev, üstelik bir sınavım da yoktu. Gal iyice bu durumdan şüphelendi. Okul çıkışında her zamanki güzergahlarından değil başka bir yerden gittiklerini fark etti, üstelik bu grubun evleri ayrı yerlerdeydi. Onları takip etmeye başladı. Bir ara sokağa geldiler. Birazcık bekledikten sonra başka birisi daha geldi. Gelen kişi de aynı şekildeydi gözleri kırmızı, tedirgin ve yorgundu. Gruba bir gazete verdi ve gitti. Gazeteyi açtıklarında içinden bir sürü uyuşturucu dolu paket çıktı. Gal olayı anlamıştı. Bu işin peşini bırakmadı. Gazeteyi veren adamın peşinden gitti. Adam çiftlik tarzı bir yerde büyük bir grupla buluştu, cebinden para çıkardı ve adamlardan birisine verdi, o da adama gazete verdi. Gal gazetelerin içindekileri bildiğinden mantık yürütmeye başladı. Bu adamlar bu tozları pazarlıyorlardı ve diğer adam ise onların dağıtıcısıydı, diğer gençler okulda iş tutuyorlardı. Gal bu işi polise bildirdi ama aynı yere geldiklerinde ortada hiç kimse yoktu Gal inanamadı ne onlardan bir iz ne de çiftlikten bir iz vardı, bomboş bir arazi olmuştu orası akli almıyordu. Birisi onlara haber vermişti. Gün bitti ama Gal'ın akli hâlâ onlardaydı. Bu düşüncelerini aydınlatmak için yarın çocuklarla konuşmaya karar verdi. Yarın okula geldiğinde o çocuklar gelmemişlerdi. 2 ders sonra okula polis geldi, çocuklar öldürülmüştü. Gal bu duruma çok üzülmüştü. Onlar için bu olayın peşinden ayrılmamaya karar verdi. Polis-

lere bildiği her şeyi anlattı ama polisler biraz şüpheliydi çünkü Gal'ın onları dün götürdüğü yerde hiçbir şey yoktu. Okul çıkışında Gal'ın karşısına iki adam çıktı. Gal'a bu işin peşini bırakmasını aksi takdirde hiç hoşlanmayacağı şeyler yapacaklarını söylediler. Gal bundan korkmazdı. Bu işin peşini bıraksa vicdanı bırakmazdı. Araştırmaya devam etti. Adamların gittiği yolu farklı bir güzergâh ile takip etti. Yine aynı çiftlik ve büyük grupla karşılaştı, zaman kaybetmeden hemen polisi aramak için bir ankesörlü telefon buldu. Ama geri geldiğinde kimse yoktu, çiftlik de yoktu, aklını yitirecek gibiydi. Polis ona bir daha polisleri gereksiz uğraştırma, diye tembihledi. Gal akşam eve vardı. Bu olayları düşünmeye çalışırken. Hızlıca kapı çaldı, annesi kapıyı açtığında bir silah sesi duyuldu. Hemen içeriye koştu herkesi vurmuşlardı. Gal şaşkınlıktan olduğu yerde kaldı. Adamlar yanına gelip onu yere yatırdılar. Eline bir silah verip uyuttular. Gal uyanığında sorgu odasında idi. Polisler ona ailesini niye öldürdüğünü sordular. Gal hiçbir şey hatırlamadığını ama ailesini öldürenin o olmadığını söyledi. Polisler silah üzerindeki parmak izlerini ve buldukları notu kanıt olarak sundular. Notta: "Anlam veremiyorum, nasıl olur da kaybolurlar? Herkes kayboluyor mu yoksa yavaş yavaş herkes kayboluyorsa ben buna dayanmam, bunu hızlı yapmak en doğrusudur." yazıyordu. Gal gerçekleri anlatsa da polisler onu dinlemediler. Akıl hastahanesine sevk ettiler onu. Gal bir plan yapmaya başladı, ailesini mutlaka görmesi gerekirdi. Bir hemşirenin doktorla olan yasak ilişkisini fark etti, bunu koz olarak kullandı ve akıl hastahanesinden çıktı. Ailesini görmeye gittiğinde dayanamadı. Onlara sarıldı ağlamaya başladı. Ağladı, ağladı, ağladı... Kız kardeşinin soğukluğunu hissetti. Onu ısıtmaya çalıştı ama nafileydi. Aklını kaybetmişti sanki. Eve gitti, içeriye girdiğinde "Ben geldim." dedi, hiç ses çıkmadı ve farkına vardı: yalnız kalmıştı, evde ses yoktu. Ağlamaya başladı, ağladı, odaları gezdi ağladı en sonunda olduğu yere oturdu gülmeye başladı güldü güldü ve yemin etti. Delirmişti artık aklında sadece

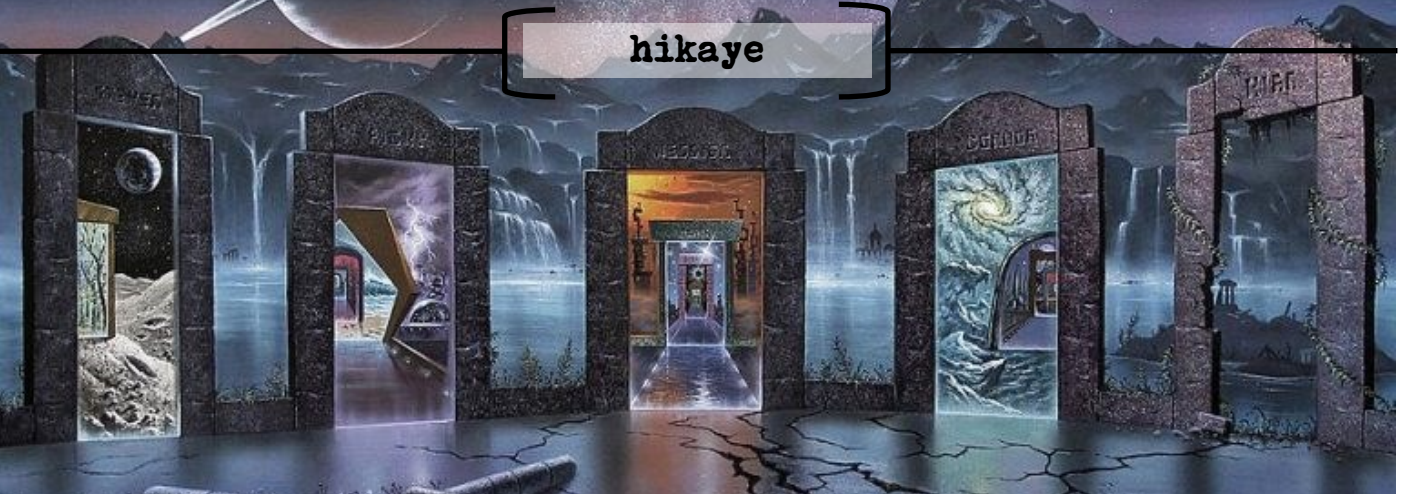
intikam isteği vardı. Toparlandı ve yolculuğuna başladı, dünyanın en büyük büyü kütüphanesine gitti. Orası yasaktı aslında, yıllar önce bir mağaranın içine çökmüştü oraya, indi, mabedi buldu parmağını kesti kanını kâseye akıttı. Taşlar kanla hareket etti ve açıldı milyonlarca kitabın olduğu bir yere vardı. Kullanılması kesinlikle yasak olan bir büyü vardır. Bu büyü en iyi şekilde muhafaza edilir yani edilirdi, kütüphane çökünce yasak büyü korumasız kaldı. Gal onu buldu yere kelimeleri yazdı, tabancayı çıkardı, kalbine sıktı ve yere yığıldı, kanı kelimeleri doldurdu. Ruhu vücudundan çıktı, göğe yükselirken büyüler onu tuttu ve yeryüzünde gezmesi için bağladılar. Ruhu ile tüm kitapları okumaya başladı zihni sınırsızdı, hafızası sınırsızdı, artık mükemmel varlık olmuştu. 2000 sene boyunca kitapları okudu ve bitirdi. Artık tüm bilgilere vâkıftı. Geçmişte ve gelecekte olan her şeyi biliyordu. Geçmişe, ailesi öldükten sonraki zamana gitti. Baygın halini gördü, adamların hepsinin ruhunu çürüttü, silahı alıp baygın kendisine verdi ve notu aynı şekilde yazdı. Çünkü eğer bunu yapmasaydı buraya onu getiren sebep yok olacak, haliyle o insanları öldürememiş olacaktı. Bununla yetinmedi, başta olan kişilerin peşine gitti. Bu sefer onları gördüğü sefere gitti kendi hali, polisleri çağırılmaya gittiğinde herkesi öldürdü ve çiftlikle birlikte orayı yok etti, yoksa kendisinin bu hale gelmesinin sebeplerinden birisi olmazdı ve bu anda aslında olmazdı. Bunu yapmıştı ama bu sefer onları ikinci defa göremeyeceğini hatırladı ve o ana gitti ama o grup yine oradaydı. Bunun farklı bir grup olduğunu düşündü ve aynı şeyi onlara da yaptı. İntikamı alınmıştı. Alınmış mıydı? Hayır! Bu insanlar öldü evet ama diğer evrenlerde boyutlarda bunlar yine varlardı. Evrenler arasında yolculuk yapmaya başladı. Tek tek evrenleri temizlemeye başladı ama her seferinde kendi evreninde olan kütüphanenin burada da var olup olmadığını kontrol ederdi eğer varsa kütüphanedeki bilgileri yine alır sonra kütüphaneyi yok ederdi kendi evreninde de bunu yapmıştı çünkü ne kendisine rakip çıkarmak ne de kendisiyle rakip olmak isterdi. Evrenleri temizliyordu ama çok evren vardı daha bir boyut bile bitmemişti. Şu karara vardı, kendisini kontrollü bir şekilde klonlayarak kendine kendisinden hizmetçiler yapacaktı. Klonlar oluştu ve hepsini boyutlara dağıttı. Bu klonu da buraya bırakırsam 276. olacak, pardon burası 4. boyutmuş fark etmedim, buraya

koyarsam yanlışlıkla yazarı öldürebilir ve ben var olmam değil mi? Bu kadar enine boyuna düşünmekten bıktım. Teşekkür mü etsem pek bilemedim Gal, neyse ben hikâyeye devam edeyim. Gal tüm boyutlardaki o aşağılıkları temizledi. İntikam tamamlanmıştı. Oturdu ve milenyumlar boyunca oturdu, sonunda sıkıldı ve bilgilerini yazmaya başladı, öğrendiği her şeyi sonrasında bunlardan bir kütüphaneye dönüştürüp klonlarla tüm boyutlara kütüphaneyi yerleştirdi. Kütüphaneye kan ile çalışan özel bir kilit sistemci de uyguladı. Sonrasında fark etti, bu adamlar onu nasıl fark etmişlerdi, zamanda oynama yaparak kendisi izlerle adamları eski haline şüpheye fark etmişlerdi ki asıl katil o oluyordu ama intikamdan önemli ne var ki dedi. Artık burada yapacak bir işi yoktu artık ruhu huzura kavuşup diğer dünyaya göç edebilirdi. Büyüleri kırdı, ruhunu serbest bıraktı ve göğe yükseldi. Artık hiçbir boyutta uyuşturucu baronları yoktu, satan da yoktu ama diğer adı ve pislik insanlar vardı. Boyutlar arasında büyük depremler oldu Gal'ın kütüphaneleri mağaraya çöktü. Skar adında bir çocuk da aynı Gal gibiydi mükemmeliyetçi, kıvrak zekalı, dikkatliydi. Okula geldi. Arkadaşları her zamanki gibiydi. Öğle yemeğini okulda yemezdi. Annesi ona hazırlardı. Okula geri geldiğinde okulda yiyen herkes zehirlenmişti, ambulanslar sıra halindeydi. Skar olaya dikkatini verince yemekleri hazırlayan şefin biriyle buluştuğunu gördü. Adam şefe bir kutu verdi, içinde garip renkli ilaç tarzında şeyler vardı. Skar olayı anlamıştı. Bu ilaçlar, öğrencileri zehirleyen şeydi. Bu işin peşini bırakmadı. Kutuyu veren adamın peşinden gitti. Adam mandıra tarzı bir yerde büyük bir grupla buluştu, cebinden para çıkardı ve adamlardan birisine verdi o da adama gazete verdi. Skar kutunun içindekileri bildiğinden mantık yürütmeye başladı. Bu adamlar bu ilaçları pazarlıyorlardı ve diğer adam ise onların dağıtıcısıydı, şef ise bunları yemeklere katandı. Skar bu işi polise bildirdi ama aynı yere geldiklerinde ortada hiç kimse yoktu, Skar inanamadı ne onlardan bir iz ne de mandıradan bir iz vardı, bomboş bir arazi olmuştu artık orası aklı almadı. İlacı araştırdığında tütün, sigara gibi şeylere bağımlılık yapan bir bileşik olduğunu keşfetti. Skar şefle konuşmaya karar verdi. Yarın okula geldiğinde Şefin bağımlılık yapıcı bir ilaç yüzünden öldüğü konuşuluyordu. Skar anlam veremedi. Okul çıkışında Skar'ın karşısına iki adam çıktı. Skar'a bu işin peşini bırakmasını

aksi takdirde hiç hoşlanmayacağı şeyler yapacaklarını söylediler. Skar bundan korkamazdı. Bu işin peşini bıraksa vicdanı bırakmazdı. Araştırmaya devam etti. Adamların gittiği yolu farklı bir güzergâh ile takip etti. Yine aynı mandıra ve büyük grupla karşılaştı, zaman kaybetmeden hemen polisi aramak için bir ankesörlü telefon buldu. Ama geri geldiğinde kimse yoktu, çiftlik de yoktu, aklını yitirecek gibiydi, polis ona bir daha polisleri gereksiz uğraştırma diye tembihledi. Skar akşam eve vardı. Bu olayları düşünmeye çalışırken. Hızlıca kapı çaldı, annesi kapıyı açtığına bir silah sesi duyuldu. Hemen içeriye koştu, herkesi vurmuşlardı. Skar şaşkınlıktan olduğu yerde kaldı. Adamlar yanına gelip onu yere yatırdılar. Eline bir silah verip uyuttular. Skar uyandığında sorgu odasındaydı. Polisler ona ailesini niye öldürdüğünü sordular. Skar hiçbir şey hatırlamadığını ama ailesini öldürenin o olmadığını söyledi. Polisler silah üzerindeki parmak izlerini ve buldukları notu kanıt olarak sundular. Notta:” Anlam veremiyorum nasıl olur da kaybolurlar, herkes kayboluyor mu yoksa yavaş yavaş herkes kayboluyorsa ben buna dayanmam, bunu hızlı yapmak en doğrusudur.” yazıyordu. Skar gerçekleri anlatsa da polisler onu dinlemediler. Akıl hastahanesine sevk ettiler onu. Skar bir plan yapmaya başladı, ailesini mutlaka görmesi gerekirdi. Bir doktorun bilerek yanlış ilaç vermesini fark etti, bunu koz olarak kullandı ve akıl hastahanesinden çıktı. Ailesini görmeye gittiğinde dayanamadı. Onlara sarıldı ağlamaya başladı. Ağladı, ağladı, ağladı... Kız kardeşinin soğukluğunu hissetti. Onu ısıtmaya çalıştı ama nafileydi. Aklını kaybetmişti sanki. Eve gitti, içeriye girdiğinde “Ben geldim.” dedi, hiç ses çıkmadı ve farkına vardı: yalnız kalmıştı, evde ses yoktu. Ağlamaya başladı, ağladı, odaları gezdi ağladı en sonunda olduğu yere oturdu, gülmeye başladı güldü güldü ve yemin etti. Delirmişti, artık aklında sadece intikam isteği vardı. Toparlandı ve yolculuğuna başladı, dünyanın en büyük büyü kütüphanesine gitti. Orası yasaktı aslında yıllar önce bir mağaranın içine çökmüştü, oraya indi mabedi buldu parmağını kesti, kanını kâseye akıttı. Taşlar kanla hareket etti ve açıldı, milyonlarca kitabın olduğu bir yere vardı. Kullanılması kesinlikle yasak olan bir büyü vardır. Bu büyü en iyi şekilde muhafaza edilir yani edilirdi kütüphane çökünce yasak büyü korumasız kaldı. Skar onu buldu, yere kelimeleri yazdı, tabancayı çıkardı,

kalbine sıktı ve yere yığıldı, kanı kelimeleri doldurdu. Ruhu vücudundan çıktı, göğe yükselirken büyüler onu tuttu ve yeryüzünde gezmesi için bağladılar. Ruhu ile tüm kitapları okumaya başladı. Zihni sınırsızdı, hafızası sınırsızdı. O artık mükemmel varlık olmuştu. 2000 sene boyunca kitapları okudu ve bitirdi. Kitapların yazarları hep aynıydı, Gal diye biri, artık kimse... Artık tüm bilgilere vakıftı. Geçmişte ve gelecekte olan her şeyi biliyordu. Geçmişe, ailesi öldükten sonraki zamana gitti. Baygın halini gördü, adamların hepsinin ruhunu çürüttü, silahı alıp baygın kendisine verdi ve notu aynı şekilde yazdı. Çünkü eğer bunu yapmasaydı buraya onu getiren sebep yok olacak haliyle o insanları öldürememiş olacaktı. Bununla yetinmedi, başta olan kişilerin peşine gitti. Bu sefer onları gördüğü sefere gitti, kendi hali polisleri çağırılmaya gittiğinde herkesi öldürdü ve mandırayla birlikte orayı yok etti yoksa kendisinin bu hale gelmesinin sebeplerinden birisi olmazdı ve bu an da aslında olmazdı. Bunu yapmıştı ama bu sefer onları ikinci defa göremeyeceğini hatırladı ve o ana gitti ama o grup yine oradaydı. Bunun farklı bir grup olduğunu düşündü ve aynı şeyi onlara da yaptı. İntikamı alınmıştı. Alınmış mıydı? Hayır! Bu insanlar öldü evet ama diğer evrenlerde boyutlarda bunlar yine varlardı. Evrenler arasında yolculuk yapmaya başladı. Tek tek evrenleri temizlemeye başladı ama her seferinde kendi evreninde olan kütüphanenin burada da var olup olmadığını kontrol ederdi eğer varsa kütüphanedeki bilgileri yine alır sonra kütüphaneyi yok ederdi, kendi evrenin de de bunu yapmıştı çünkü ne kendisine rakip çıkarmak ne de kendisiyle rakip olmak isterdi. Evrenleri temizliyordu ama çok evren vardı, daha bir boyut bile bitmemişti. Şu karara vardı, kendisini kontrollü bir şekilde klonlayarak kendine kendisinden hizmetçiler yapacaktı. Klonlar oluştu ve hepsini boyutlara dağıttı. Skar o tüm boyutlardaki o aşağılıkları temizledi. İntikam tamamlanmıştı. Oturdu ve milenyumlar boyunca oturdu sonunda sıkıldı ve bilgilerini yazmaya başladı öğrendiği her şeyi sonrasında bunlardan bir kütüphaneye dönüştürüp klonlarla tüm boyutlara kütüphaneyi yerleştirdi. Kütüphaneye kan ile çalışan özel bir kilit koydu. Sonrasında fark etti, bu adamlar onu nasıl fark etmişlerdi, zamanda oynama yaparak kendisi izlerle adamları eski haline şüpheye soktu. Fark etti ki asıl katil o oluyordu ama intikamdan önemli ne var ki dedi.

hikaye

Artık burada yapacak bir işi yoktu, artık ruhu huzura kavuşup diğer dünyaya göç edebilirdi. Büyüleri kırdı, ruhunu serbest bıraktı ve göğe yükseldi. Artık hiçbir boyutta ilaç baronları yoktu, satan da yoktu ama diğer adı ve pislik insanlar vardı. Boyutlarda büyük depremler oldu Skar'ın kütüphaneleri mağaraya çöktü.

Kast adında bir çocuk vardı, aynı Gal ve Skar gibiydi. Kast da aynı şekilde mükemmeliyetçi, Kıvrak zekalıydı. Kast okula geldiğinde bir şeyler tersi, gerçekten tersti. Her zamanki sınıfında üç kişiden aynı şekilde bi üç kişi daha vardı ama aynılarıydı yani kısmen. Diğer 3 kişinin gözleri kırmızı, yorgun ve tedirgin versiyonlarıydılar. Kast'ın garibine gitmişti bu biraz daha dikkatini vermeye başladı. Öğle arasında herkes yemekhaneye Kast eve gitmişti. Dikkatli olduğu için okulda yemek yemezdi. Onunla birlikte eve giden bir topluluk da vardı tabi. Okula döndüğünde ambulanslar sıra halindeydi. Okuldaki herkes zehirlenmişti. Şef de zehirlenmişti. Okul çıkışında Şef'in yanında yeni çalışmaya başlayan bulaşıkçıyı gördü. Onu takip etmeye başlayacakken gözleri kırmızı yorgun ve endişeli gözükken çocuklar da okuldan çıktı. Kast bulaşıkçıyı takip etmeyi düşünmüştü. Bulaşıkçıyı tam takip etmeye başlamıştı ki bir anda başı döndü sanki evren sallandı ve kendisinin bir kopyası çocukları takip etmeye diğer kopyası ise bulaşıkçıyı takip etmeye başladı. Bu çok tuhaftı nasıl böyle bir şey mümkün olabilirdi? Kast şaşırılmıştı. Kendi kopyalarıyla iletişime geçmek istese de geçemedi sanki konuşamıyordu. Kopyasından birisine dokunduğunda anılarını hatırladı bu kişi Skar'dı diğer kopyasına dokunduğunda yine bir şeyler hatırladı bu kişi de Gal'dı çok ilginç hissediyordu. Bir anda her tarafta büyüler görmeye başladı ve vücudu ruhundan ayrıldı. Ruh haline büründü ve büyü-

ler ruhuna tutundu. Kast Skar ve Gal ile alakalı her şeyi bildiğinden ne yapması gerektiğini de anlamıştı. Geçmişe gidecekti ama çok uzak bir geçmişe. Bu yolculuğunda sürekli Skar ve Gal'in kaderini yaşayan kişiler vardı. İyice geçmişe gittiğinde ise beyaz bir boşluğa ulaştı. Bu beyaz boşlukta iki kişi vardı. Aralarında Siyah olanı kendisinden tanrı olarak bahsediyordu. Diğerisi ise onunla konuşuyordu. Kast uzun bir süre dinledikten sonra her şeyi hatırladı, tüm hayatlarını hatırladı. Asıl ismi Hati'ydi tanrının veziri, sağ kolu, en güçlü savaşçısıydı. Yaşadığı evrende kötülük çoktu. Bunun üzerine Tanrı yeni bir evren yaratacağını ve Hati'nin bu evreni kötülüklerden temizlemesi gerektiğini söyledi. Hati bunu şerefle kabul etti. Ama aynı kaderi tekrar tekrar yaşayacağından haberi yoktu. Kast adıyla dolaşan Hati asıl Hati'ye gelerek durumu anlattı. Hati ihanete uğradığını anladı ve öfkelenildi. Ama tanrıya karşı savaşamayacağını biliyordu. Bunun üzerine Hati gelecekteki haliyle bütünleşti ve tüm gücünü topladı. Tanrıya karşı savaş başlattı. Tanrıyla olan bu savaşta tanrının aslında şeytan olduğu bir boyutta yaşadığını anladı. Şu ana kadar yaşadığı 103 hayattaki tüm Hati'leri topladı ve şeytanla savaştı. Savaşı kazandığında ise tüm Hatiler tek bir vücutta birleşerek mutlak güce ulaştılar. Bu evreni normal ve olması gerektiği gibi yeniden dizayn etti. Sonrasında ise kendisinin bir kopyasını ama ondan daha güçlü olmayan bir kopyasını buraya bekçi olarak bıraktı. Ve artık tek amacının diğer evrenlerdeki bu durumda olan kendisi gibi fedakarlıklar yapmış kişileri bulup özgürleştirmekti. Peki ya evrenin başına bıraktığı bekçi ? O da zamanla kötüleşti şeytan oldu ve Kendisine Tanrı demeye başladı gücü yeterli olmadığı içinse kendine bir sağ kol yarattı. Adı Hati'ydi....

kütüphane muhabbetleri
yahut nam-ı diğer
başköşe konuşmaları
şubat programı

9 Şubat 2022

tahsin paşa'nın "2. abdül-
hamit ve yıldız hatıraları"
[mehmet küçükyılmaz]

16 Şubat 2022

yunus emre'nin "risaletü'n-
nushiyye"si
[ahmet sencer engin]

23 Şubat 2022

"metavörs" nedir?
[mustafa özkaya]

Kütüphane muhabbetleri, nam-ı diğer "başköşe konuşmaları"
belirtilen tarihlerde, saat 16.00'da, okul kütüphanesinde
tertîp edilecektir.

Çay, kahve, yerli ve millî kek ikramımızdır.